

סופרים שלא אסרה תורה אלא להשתמש בקדשי גבוה של מוכח ושל כדק הכות שמועלין בהן וכל מקום שאין מעילה אין איסורו אלא מדברי סופרים אפילו בקדשי גבוה^מ ולפיכך יכול לטול רצועה משל ר"ת לשל רש"י כשאין לו אחרת אבל משל רש"י לשל ר"ת אין לטול בכל ענין^מ;

ל' דין מנין השימין ובו ב' סעיפים:

א נהגו במנין השימין על פי הקבלה ביד הסופרים איש מפי איש לכתוב בשל דו' שימין בכל פרישה ופרישה ובשל ראש ד' שימין בכל פרישה ופרישה^א ואם שינה לא פסל ויש להם גם כן קבלה בתיבות ראשי שימין בשל יד ובשל ראש.

והסופרים שלנו מדרקקים במנין השימין אבל בראשי השימין אינן נזהרין^ב ומשנים כאשר יודמן להם ומי שירצה לדקדק בהם אם יוכל לכיין השימין בענין זה יעשה אבל לא יאריך ויקצר האותיות כדי לכיין ראשי השימות^ב:

ב אבל יכול להאריך מעט האותיות כשיטה שניה כדי לכיין סופי השימות^ב ולא אסרו אלא להמשיכן כל כך בענין שיהא נראה לעין שהן גדולות מחברותיהם ונראה הכתב כמנומר כמ"ש ב"ד ס' רע"ג ורע"ה^ב:

לו דין דקדוק בתיבתו ובו ו' סעיפים:

א לכתחלה צריך לכתוב בתיבה תמה^א ושלמה^ב בתמונת האותיות שלמדה מדברי התלמוד ונדרשים וקבלה מהראשונים אבל אם שינה לא פסל^א אלא א"כ הפסיד צורת האות למריד^ב כמו שיתבאר:

ב זו היא תמונת האותיות^ב

א צריכה להיות הנקודה העליונה עשויה כו"ד^א ולפיכך צריך להיות בה ג' עוקצים כמו בכו"ד עוקץ א' למעלה^א לכתחילה ושנים למטה א' מימין הנוגע בנג האל"ף ואם לאו פסולה כמו שיתבאר^א וא' משמאל לכתחלה והוא לא יהיה נוגע בנגה ואם נגע כשרה^ב כמו שנתבאר ס' ל"ב^ב.

סימן לו

- א** מנחות דל, א. שבת קק, ב. מור סי' לב.
ב רש"י שבת שם ד"ה תם. וראה גם לעיל סי' לב ס"ה ומס' פירוש – ראה אותיות הרב ע' שלה ואילך.
ג רמ"א סעף א. והיונן אף כנה שגלגל מנתלמנה. וע' אותיות הרב ע' שנ ואילך.
ד או שנרעה לאות אחרת. ע' וכתן הפאל משה ע' 5.
ה אודות תמונת האותיות שיתקן רבנו (אחר תוכנת ס' זה, ונמסר ממופר למפר), ראה קובץ גידול תורה (נג) כו ע' לו ואילך. אותיות הרב ע' י ואילך.
ו סי' התרוסה סוף הל' תפילין, מאותיות דרבי עקיבא. הגרות מיטמונת הל' תפילין פ"א אות צ. תקן תפילין.
ז ברוך שאמר (אלפא ביתא), הובא בב"י. וראה אותיות הרב ע' יא שכתב המיוחס לרבנו יש למעלה תג ולא עוקץ. וכ"ה כאלפא ביתא (א"ב הב') הובא בב"י.
ח לקמן סעף ג.
ט כן משמע ב"מ סי' לב ס"ק כ"ט. וראה משנת אברהם ס' כג ס"ב. קובץ גידול תורה (נג) הוב' סג ע' קטז.
י סעף כו.

מה ראה רש"י מור כח, ב ד"ה לא נתקן. מעילה ג' ב ד"ה ולא נתקן. רמב"ם הל' מעילה פ"א הל' וראה אנ"ק הל' ע' צג. גדולי הקדש ס' דל ס"ק א. ילד ס' רפב ס"ק ה. להם שלמה איתח ס' כו ס"ק כ. אבני נזר האיתח ס' לד ס"ק ית. תקין ס"ק פ. הלכות יובא ס' ד. אמרי יושר הל"א ס' קנ ס"ק ג. תכלים בענינים ח"ד הרי"ט ס' פג. הקרי הלכות ח"ג ג. א. תכלים בענינים ח"ד הרי"ט ס' פג. הקרי מו ע"י מ"א ט"י טז. וראה משמרת שלום ס' ו ס"ק ו.

סימן לה

- א** סי' התרוסה הל' תפילין ד"ה מנין. רא"ש בספר תקון תפילין. מור וש"ע ס' לה.
ב לבוש.
ג הגדת ברוך שאמר ס"ק נג בשם כמה ראשונים. דרכי חשה.
ד ע"י דרכי חשה שם וצ"ל. וראה ברוך שאמר שם.
ה סעף ב.
ו פ"ז ילד ס' ערה ס"ק ג.